Siist ma päält taiwa jõuda
Ehk lihha kül, mo allandap,
Waim siski minno üllendap
Mo pühha mára pole.

8. So Poig om taiwa kõrgussest
Mo hõimus, welles sanu,
Siin ossa andnu õnsussest,
Sääl ennamb walmistanu.
Tält oppi minna waggaust
Nink ello puhtust, pühhaust;
Näts, määrne ausus, õnsus!

9. Ni paljo üllemb olle ma,
Kui kik ma-ilma lomo,
Ke minno kõrwal ellawa
Nink tundwa maitset rõmo.
Na surman põrmo waowa
Nink sija ilma kaowa; —
Mo waim lääp Jssa mannu!

10. Kas tohhi minna eale
Nüüd pattu himmo täüta,
Ehk wõimust anda lihhale,
Weel omme tekku näüta? —
Lass mul, mes taggan, unneta,
Hend selle perra künita,
Mes een om, pühha Jummal!

11. Ja, awwita mo armoga,

So palget pühhas pitta,
Hend ehhitada teoga,
So ihhun, waimun kitta,
Iks püda Jesu sarnaust,
Ta ausust, kõrgust, pühhaust
Nink temma jällin käwwa.

G. M.

Tarto linna Uniwersität.

Kui Tarto linna uniwersitäti jo wõerad maad auga tunnewad ja nimmetawad, siis põlle se wist meie maa rahwale auks, et temma tast weel paljo middagi ei tea. Sepärrast, ja et sell mõttlejal innimessel ikka ea meel on, jälle middagi kuulta ja tähhele panna, mis temma enne weel ei teadnud, tahhame meie siis siin temma õppetusseks selle polest mõnda sõnna üllespanna, ja sowime, et ta ni mitmelle tassakeisi üttleks, et innimenne ükspäinis õppusse läbbi kõlbawaks saab, ja et laste ülleskaswatamisse jures ennam oolt ja walwamist on, kui mõnni sedda mõttleb.

Se sõnna uniwersität, mis Laddina keles teise kelede sisse on ülleswõetud, tähhendab ühte

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1841, lk. 30